

ÖSSZEFOGLALÓ
A MAGYAR TÖRTÉNELMI TÁRSULAT TISZTÚJÍTÓ KÖZGYÜLÉSÉRŐL
2011. JÚNIUS 25.
Helyszín: ELTE BTK Tanácsterem

Gecsényi Lajos köszöntötte a Magyar Történelmi Társulat tisztújító közgyűlésén megjelenteket (85-en), megállapította, hogy annak ismételt összehívása a szabályzatnak megfelelően történt, így a közgyűlés szavazóképes. A napirend elfogadása után a résztvevők megválasztották a jegyzőkönyv-hitelesítőket: Szász Zoltánt, Vonyó Józsefet, valamint a szavazatszámolásra Katona Csabát és Fiziker Róbert tagtársakat.

Orosz István, a Magyar Történelmi Társulat elnöke üdvözlő beszédében hangsúlyozta, remény van arra, hogy a felelős politikai vezetők figyelembe veszik a történészek javaslatát a novemberre elkészülő törvényjavaslat elkészítésénél azon állambiztonsági dokumentumokkal kapcsolatban, amelyek egyes személyekről — tudtuk nélkül — készült az 1989 előtti időszakban. A dokumentumok megmaradása, fenntartása a történelemtudomány érdeke, hiszen a történetírásnak olyan anyagai, amelyet a jövőben hasznosítani lehet és kell.

Köszöntője második részében a ma is aktuális autonómiák történeti előzményeivel foglalkozott. Fontosnak tartotta, hogy a történetírás vizsgálja például Erdély 1867 utáni integrálódását az akkori Magyar Királyságba, az Erdélyben korábban érvényesülő székely és szász autonómiák sorsát, s azt a kérdést, hogy milyen volt a központi hatalom és a helyi közigazgatás viszonya.

Pók Attila, a Magyar Történelmi Társulat főtitkára Ipolyi Arnold 1885. évi társulati közgyűlésen elhangzott elnöki megnyitójából idézett, utalva a Társulat feladataira. Ipolyi beszámolójában négy átfogó területet emelt ki: 1. Hídépítés a tudomány és a történeti közgondolkodás között, 2. a szakma közvetlen támogatása, kutatások szponzorálása, kiadványok közzététele, 3. a szakma és a történeti gondolkodás érdekképviselése a mai közéletben, 4. szakmai elismerés.

Pók Attila főtitkár az elmúlt négy évre visszatekintve elmondta, hogy a Társulat legfontosabb tevékenységét a rendszeresen megtartott szakmai előadások képezték. Budapesten átlagosan havonta egy előadást rendeztek, 20-80 fő részvételével, a kora középkor témakörétől az 1960-70-es évek munkásosztálya kutatásáig bezárólag. Az előadások keretében a különböző történész generációk képviselői kaptak hangot.

A Társulat neves történész vezetőinek (Horváth Mihály, Hóman Bálint, Eckhart Ferenc) különböző évfordulóikhoz kötődően kerekasztal-beszélgetések zajlottak, melyek anyagai mp3-as minőségben az interneten elérhetőek. A budapesti helyszínű rendezvények közül a Társulat megalakulásának 140. évfordulója alkalmából megtartott konferenciát, valamint a Rákóczi szabadságharc témájában megrendezett 8 éves konferenciasorozatot (2003–2011) emelte ki a Társulat főtitkára, tolmácsolva Gebei Sándor köszönetét Bene Jánosnak, Molnár Sándornak, a Honvédelmi Minisztériumnak, a Külügyminisztériumnak és a Kultúráért Felelős Államtitkárságnak közreműködésükért. A vidéki rendezvények közül a rendszerváltás problémakörével foglalkozó pécsi konferencia sikeréről számolt be.

Kitért arra, hogy Hiller István miniszteri keretéből kapott támogatás felhasználásával 4 kis füzet jelent meg a Századok mellékleteként. Újabb füzetek további megjelentetéséhez külön anyagi háttérrel kell biztosítani.

Elmondta, hogy 2007 nyara óta folyamatosan működik a Társulat honlapja, a számláló alapján átlagosan napi 15-20 látogatója van. A Társulat a honlapon keresztül ad hírt a tagoknak a szakosztályok tevékenységéről, a konferenciákról, előadásokról.

Fontos tevékenysége a Társulatnak az intézményi háttérrel nem rendelkező kiadványok megjelentetése. Példaként említette Pritz Pál tanulmánykötetét, amelyet a Külügyminisztérium támogatásával, valamint Kovács Lajos üzemtörténeti kötetét, amelyet a Szerencsejáték Rt. támogatásával sikerült megjelentetni.

A szakmai érdekképviselő területén társulati vitafórumokon, választmányi ülésen elhangzottak alapján leszögezte, hogy a szakmai értékek általános képviselőtének vállalása a Társulat feladata, de nem kíván részt venni a napi konfrontációkban, mint pl. a Szabó Ervin Könyvtár nevének megváltoztatása, a Károlyi-szobor áthelyezése, a Holokauszt Múzeum állandó kiállítása, az új alkotmány preambuluma kérdésében. Jelezte, hogy a szakmai érdekképviselő fontosságára tekintettel a mai közgyűlésen a történettudomány intézményrendszerével kapcsolatosan két előadás hangzik el.

Ezután a Társulat elmúlt négyéves időszakának anyagi helyzetét tekintette át. A feladatok ellátására, vidéki, budapesti szakosztályok működtetésére és a Századok infrastrukturális költségeire egy millió forint szükséges havonta. A bevételek 2010-ben 10 a kiadások 13 millió körül voltak. A tagtársaktól befolyó pénzek aránya emelkedő a korábbiakhoz képest: 1.600.000 forint, az 1%-ból 233.000 forint érkezett. A központi támogatások drámaian csökkentek: az MTA-tól 2010-ben 3.323.000, 2011-ben 2.734.000 forintot, az NCA-tól (Nemzeti Civil Alap) 2010-ben 1.200.000 helyett 2011-ben 400.000 forintot kapott a Társulat. A kiadások között sorolta fel a béreket (6 M Ft), megbízási díjakat, honoráriumokat (2,7 M Ft), amelyek a legnagyobb tételt teszik ki. Az éves bankköltség 285.000, a reprezentáció 105.000 Ft volt.

Racionális gazdálkodás keretében átszervezésre került a belső munka, amelynek következménye volt egy személy elbocsátása. A főtitkár a Társulat nevében megköszönte Gerő Edit közel két évtizedes tevékenységét és elbúcsúzott tőle.

Külön köszönetet mondott 4 éves munkájukért Csukovits Enikőnek, Katona Csabának, Csizmadia Erzsébetnek.

Befejezésül elmondta, hogy a Társulat vezetősége fontos feladatának tekinti a szakmai tevékenység morális elismerését, amelynek jegyében az elmúlt időszakban Emlékermet adományozott Diószegi István és Ormos Mária professzoroknak.

A szakosztályok szekcióvezetőinek hozzászólása a főtitkári beszámolóhoz

Mucsi József, a Tanári tagozat ügyvezetője, Borsodi Csaba elnök úr távollétében, beszámolójában a tagozat három fontos feladatát emelte ki. 1.) Tovább folytatható az együttműködés a tagozatot mecénásként támogató Külügyminisztériummal, a Honvédelmi Minisztériummal, valamint a brüsszeli NATO Központtal: ezek az intézmények konferenciák, nyári szakmai viták megrendezésében támogatták a tagozatot, valamint anyagilag járultak hozzá a különféle kutatásokhoz. 2.) Fontos feladatnak jelölte meg a fiatal pedagógusok és pedagógusjelöltek bevonását a szervezetbe, a toborzó munka folytatását. 3.) Nyomtatott formátum helyett elektronikus, internetes elérhetőség biztosítása a Társulat honlapján a Tanári Tagozat által megjelentetett „Történelempedagógiai füzetek” és a „Történelemtanári Továbbképzés kiskönyvtára” c. periodikák számára.

A Tagozat pénzügyileg is támogatja a www.tortenelemtanitas.hu és a www.tortenelemtanitas.folyoirat.hu honlapokon saját rendezvényeinek és kiadványainak közzétételét. Jelenleg is található anyagok e honlapokon a 2010-ben a Honvédelmi Minisztérium támogatásával „Legendák és történelmi valóság – az 1920. évi trianoni döntés tükrében” címmel rendezett konferenciáról valamint a 2011 májusában a Külügyminisztérium Európai Unió Államtitkársága támogatásával megrendezésre került „A keresztény Európától az Európai Unió magyar elnökségéig” c. projektről is. Pályázati forrásból 2010-ben 300.000 Ft, 2011-ben 2.000.000 Ft támogatást kapott a tagozat. Szervezés alatt van HM támogatással a

16. alkalommal megrendezendő „Biztonság és Honvédelem” konferencia, melynek témája a Rákóczi szabadságharc hadtörténeti vonatkozásai.

Pető Andrea, a Nőtörténeti tagozat elnöke

A Nőtagozat korábbi működéséről a társulati honlapon olvashatók a beszámolók, ezért csak a tagozat legutóbbi két eseményéről szolt beszámolójában: 1.) A Budapesti Corvinus Egyetem Társadalmi Nemek és Kultúra Kutató Központjával közösen rendezett 2010. szeptember 30-án Tanítás társadalmi nemekkel, az európai nőtudomány nemzetközi és interdiszciplináris osztálytermekben című konferencia, melynek apropója a felsőoktatásban oktatók számára tanítási segédletként megjelent Tanítás társadalmi nemekkel c. nyolckötetes könyvsorozat bemutatója volt. 2.) 2011. március 16-án a Közép-európai Egyetemen lezajlott Feminizmus és történelem című, a Balassi könyvkiadó könyvsorozata újabb kötetének, A norvég modellnek bemutatója, a szerkesztő Gro Hagemann jelenlétében. A rendezvényt a Norvég Nagykövetség támogatta.

Karvalics László, Információtörténeti szakosztály

A két évtizedes intézményesedési kezdemények után két éve alakult szakosztály munkáját, célkitűzéseit ismertette, kiemelve a szakosztály tudományterületi besorolását, amely szerint azt a történeti ökológia, a társadalmi nemek története, a gyermekkor története, a történeti pszichológia, a mikrotörténelem mellé helyezi. Nyolc társulati és 23 pártoló tagja van a szakosztálynak. A szakosztály két tanulmánykötet előkészítését kezdte meg (Kereskedelmi utak és információs csatornák a világtörténelemben címmel, valamint egy vegyes tematikájút), és szó van egy, az AETAS-ban megjelenő tematikus szám összeállításáról is. Elkészült egy adatkultúra-történeti kutatási program, amely huszonegynéhány kutatási területre kiterjedő adatkultúra- és adatbázis-történeti témát kínál fel az érintett cégek támogatásának reményében. A Szegedi Tudományegyetemen program indult teljes történész-életművek digitalizálására. A szakosztály szervezésében kerül megrendezésre a Nemzetközi Integrált Információtudományi konferencia Információtörténeti szekciójának ülése.

Vonyó József a Dél-Dunántúli csoport munkájáról

Felvetette a vándorgyűlések gyakorlatának visszaállítását. Javasolta, hogy 2012 tavaszán a Társulat és a Pécsi Tudományegyetem közösen rendezzen vándorgyűlést a történelemtudomány mai aktuális kérdéseiről vezető kutatók által tartott előadások és viták formájában az első napon, a második napon az adott régió fiatal történészei kutatási eredményeinek bemutatására kerülne sor. Kétnapos konferenciát készítenek elő az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára és a Pécsi Tudományegyetem közös szervezésében kb. 10 előadással, ill. vitasorozattal, amely a bűnbakképzés elméleti problémáival, történeti vonatkozásaival, továbbá ennek szociálpszichológiai alapjaival foglalkozna, kitekintve a problematika irodalmi vetületeire is.

Pál Lajos, a Századok felelős szerkesztője, Ormos Mária, a szerkesztőbizottság elnöke távollétében a Szerkesztőbizottság munkájáról szóló beszámolóját 3 fő téma köré csoportosította: a gazdasági helyzet, a szakmai kérdések és egyéb ügyek.

A folyóirat 2011. évi pénzkerete alapítványi támogatásokból és rendszeres állami juttatásokból tevődött össze, 7,5 M Ft-ot tett ki összességében, az egy példányra vetített előállítási költség jelenleg 1700-1800 Ft. Egy folyóirat előállítása gazdaságilag akkor tekinthető nullszaldósnak, ha a kiadással kapcsolatos szellemi ráfordítási, valamint a nyomdai költség fedezete megvan. Ebbe nem számolandó bele a postai díjszabás, a papírköltség, a gépek amortizációja, a szoftverek beszerzési ára és azok frissítéseinek költségei. A folyóirat pályázat útján évi rendszerességgel támogatást kap a Nemzeti Kulturális Alaptól, valamint az

MTA-tól a Könyv és Folyóirat-kiadó Bizottságon keresztül. További bevételnek tekinthető a Magyar Postával kötött szerződés alapján a postai úton történő terjesztésből származó összeg 40-45%-a. Csekély bevételt hoz a számok eladásából származó haszon. Korábban a Habsburg Intézettől is kapott támogatást a folyóirat: az adott év 5. számának nyomdai költségét fedezték, de ez a bevételi forrás megszűnt.

Szakmai kérdésekről szólva elmondta, hogy statisztikai adatok alapján az elmúlt négy év alatt 390 különféle témájú cikk jelent meg, ebből 72 a Tanulmányok, 101 írás a Közlemények rovatban, 15 cikk a Műhely rovatban, ami 20-25 önálló kötet anyagának felel meg. A Századok továbbra is fenntartotta a tematika szerinti szerkesztési gyakorlatát, ami azt jelenti, hogy az 1. és 6. szám a legújabb kori, a 2. a középkori szám (amely a visszajelzések szerint a legsikeresebb), a 3. a 19. századi szám, a 4. a kora újkori szám, az 5. a Habsburg-szám, melynek jövőbeni folytatása bizonytalanra vált. A szerzők száma összességében nem csökkent, többségében történészkatatók publikáltak, emelkedett a PhD hallgatók száma, viszont csökkent a tanári szerzők részvétele. Szakmai szempontból nagy sikert aratott a Századok Füzetek újabb négy számának megjelenése, sajnos ennek folytatása bizonytalan.

Az egyéb kérdések közé tartozik a Századok internetes elérési lehetősége. Az Arcanummal kötött szerződés szerint ebben az évben még hozzáillesztik az adatbázishoz a Századok 2010. évi számait, és így az év végén az adatbázis tartalmazni fogja a Századok 1867-től 2010. év végéig megjelent számait. Az adatbázis használatáról pozitív visszajelzések érkeztek. 2012. január 1-jétől az adatbázis — minden valószínűség szerint — átkerül egy másik szerverre. Megemlítette, hogy folynak a tárgyalások egy másik céggel, amely új program felhasználásával készítené a 2011. évi számoktól kezdve új pdf-es alapú adatbázist, amelynek tesztváltozata még ebben az évben felkerül a Századok honlapjára.

Gecsényi Lajos levezető elnök felkérését követően Orosz István társulati elnök ünnepélyesen átadta a Magyar Történelmi Társulat Emlékérmét Romsics Ignác akadémikusnak, a Társulat volt főtítkárának kiemelkedő tudományos, tudományszervezői és tudománypromóciós munkája elismeréséül, valamint Hanák Gábornak, kiemelkedő történelmi dokumentációs és tudománypromóciós tevékenysége elismeréséül.

Reisz T. Csaba, a Turul szerkesztőbizottsága nevében tájékoztatást adott a Magyar Történelmi Társulat, a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság, valamint a Magyar Országos Levéltár közös folyóiratának szerkesztői munkájáról. Főigazgatói kinevezése után 2010-ben a Turul szerkesztőségének megújítása megtörtént, egyeztető tárgyalások alapján a három alapító intézmény egy-egy képviselője alkotja a szerkesztőbizottságot (Tarsoly István, a Társaság képviselőjében, Zsoldos Attila a Társulat képviselőjében, Reisz T. Csaba a MOL képviselőjében), Rácz György főszerkesztő összeállította a szerkesztőséget. 2010-ben minimális csúszással a Turul 4 száma megjelent. Az átalakulás után az NKA 2011-ben megemelt összeggel támogatta a folyóiratot. A Turul profilját a szerkesztők a megszokott gyakorlatnak megfelelően alakították, élve a lehetőséggel esetenként tematikus számokat jelentetnek meg. Ilyen publikációjuk a 2011. évi 1. szám, mely a megvásárolt Brodarics-levélhez kapcsolódó tanulmányt, a facsimilét és annak magyar fordítását tartalmazza.

A Közgyűlés egyhangúan elfogadta a főtítkári beszámolót és tudomásul vette a tájékoztatókat.

Szász Zoltán, a Számvizsgáló Bizottság elnöke, beszámolójában kiemelte: a bizottság fő feladata, hogy formális és elvi szempontok alapján vizsgálja a társulat működésének gazdasági, pénzügyi vonatkozásait, előtérbe helyezve a takarékoság szempontjait. Elismeréssel szólt a főtítkári erőfeszítéseiről számos pénzügyi forrás bevonására, megszerzésére. A Számvizsgáló Bizottság megfelelőnek találta a Társulat működését,

elkészültek a kötelező kimutatások, a közhasznúsági jelentés. Összességében nagyon szerény keretből működött a Társulat, vezetői semmilyen anyagi juttatásban nem részesülnek, a tudomány művelése és terjesztése mellett továbbra is kiemelt feladat újabb pénzügyi források felkutatása.

A Közgyűlés egyhangúan elfogadta a Számvizsgáló Bizottság beszámolóját.

A Társulat igazgatóválasztmánya tavaszi ülésén az előírásoknak megfelelően felkérte a társulati tisztújítás előkészítésére a Jelölőbizottság elnökét Gecsényi Lajos, tagjait Kardos József, Bana József és Pál Lajos személyében, akik körültekintő tájékozódás alapján a Magyar Történelmi Társulat új tisztikarára az alábbi javaslatot tették:

elnök: Orosz István (akadémikus, Debreceni Egyetem)
főtitkár: Pók Attila (MTA Történettudományi Intézet, PhD habil.)

alelnökök:

Frank Tibor (ELTE, egyetemi tanár)
Gyarmati György (Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára, főigazgató)
Szakály Sándor (Károli Gáspár Hittudományi Egyetem, egyetemi tanár)
Tilcsik György (Vas Megyei Levéltár, igazgató)
Tringli István (MTA Történettudományi Intézet, főmunkatárs)

titkárok:

Csukovits Enikő (MTA Történettudományi Intézet, főmunkatárs)
Fazekas Csaba (Miskolci Egyetem, docens)
Fiziker Róbert (MTA Történettudományi Intézet, munkatárs)
Hornyák Árpád (Pécsi Tudományegyetem, docens)
Katona Csaba (MTA Történettudományi Intézet, munkatárs)

az igazgatóválasztmány tagjai (20 fő):

Balogh Margit (MTA Társadalomkutató Központ, igazgató)
Biernaczki Karol (Csongrád Megyei Levéltár, igazgató)
Borsodi Csaba (ELTE Történelmi Intézet, igazgató)
Csorba László (Magyar Nemzeti Múzeum, főigazgató)
Draskóczy István (ELTE BTK, docens)
Erdész Ádám (Békés Megyei Levéltár, igazgató)
Feitl István (Politikatörténelmi Intézet, főigazgató-helyettes)
Fodor Pál (MTA Történettudományi Intézet, igazgatóhelyettes)
Katona András (ELTE BTK, oktató)
Kenyeres István (Budapest Főváros Levéltára, főigazgató-helyettes)
Mucsi József (MTT Tanári Szakosztály, titkár)
Nagy Péter Tibor (Wesley János Lelkészképző Főiskola, egyetemi tanár)
Pető Andrea (Közép-európai Egyetem, oktató)
Püski Levente (Debreceni Egyetem, docens)
Rácz György (Magyar Országos Levéltár, főosztályvezető)
Simándi Irén (Kodolányi János Főiskola, docens)
Sipos Levente (Politikatörténelmi Intézet, ny. főmunkatárs)
Szabó Csaba (Bécsi Collegium Hungaricum, igazgatóhelyettes)
C. Tóth Norbert (Magyar Országos Levéltár, munkatárs)

Vizi László (Kodolányi János Főiskola, főiskolai tanár)

A Számvizsgáló Bizottság elnöke Hegyi Klára (MTA Történettudományi Intézet, tudományos tanácsadó), tagjai: Bana József (Győri Városi Levéltár, igazgató), Varga J. János (MTA Történettudományi Intézet, tudományos tanácsadó)

A Századok szerkesztőbizottsága elnökének megválasztása a közgyűlés feladata, tagjait az igazgatóválasztmány választja, ennek megfelelően a Jelölőbizottság az elnöki tisztre Zsoldos Attilát (MTA Történettudományi Intézet, tudományos tanácsadó) javasolta

A szavazócédulák áttanulmányozása után észrevételek, javaslatok nem voltak, a levezető elnök felkérte a tagokat az írásbeli szavazásra, a szavazatszámláló bizottságot a szavazatok összeszámolására. 85 fő szavazott, mind a 85 szavazat érvényes volt.

A közgyűlés a Jelölőbizottság által javasolt összetételben választotta meg a Társulat tisztségviselőit a 2011. június 25.-től 2015. június 30.-ig terjedő időszakra.

Ezután került sor a szakmai előadásokra

Csorba László, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója „A múzeumok és a történettudomány” címmel tartotta meg előadását, amelynek bevezetőjében szólt arról, hogy a múzeum mindig is a történelemtudomány szolgálatában állott. Hosszabb-rövidebb idő telik el azonban addig, amíg a történettudomány új eredményei a múzeumok kiállítási anyagában is megjelennek és így közvetve hatnak a történeti tudat alakulására. Több példával illusztrálta, hogy a történettudomány új kutatási eredményei milyen formában és hatással jelennek meg a kiállításokon, milyen sajátos szaktudást igényel ez a megjelenítés.

A múzeumok munkája is — még jobban, mint a tudományé — rendkívül pénzigényes. Sokszor előfordul, hogy a számukra kívánatos tárgyakat nem tudják megvenni, ekkor azt igyekeznek valamilyen formában pótolni. Ezt a célt szolgálják az ideiglenes kiállítások, amelyek egy-egy téma szerint összeválogatott (rendszerint kölcsönként) tárgyakkal igyekeznek a látogatókat tájékoztatni. Előfordul az is, hogy a muzeológusok a kutatóktól eltérően látnak új kutatási eredményeket, így egy-egy kiállítás az ő álláspontjukat is reprezentálhatja.

Más a helyzet az állandó kiállításokkal, amelyek hosszabb időre, évekre készülnek, és amelyek letisztult, megállapodott eredményeket közvetítenek.

Annak a véleményének adott hangot, hogy az új számítógépes, internetes világban alapvetően megváltozik a múzeumok feladata. Ebben technikai, kulturális és oktatási szempontok egyaránt szerepet játszanak. A múzeumok sokat tehetnek azért, hogy egymást erősítve fejlesszék az európai és a nemzeti tudatot, hiszen az európai népek közemlékezete a múzeumokban a korábbi súlyos konfliktusok emlékeit is őrzi. Ez így helyes és természetes (a 15. századi inkvizitor és hitszónok, Marchiai Jakab ellentmondásos példáját említette), ám a múzeumi tevékenység során is mindinkább keresni kell az összekötő kapcsokat, amelyek az Európai Unió polgáraival való szolidaritást a történelmi örökségen keresztül táplálják és erősítik.

Gecsényi Lajos, a Magyar Országos Levéltár ny. főigazgatója „A levéltárak és a történettudomány kapcsolata” címmel tartotta meg előadását.

Bevezetőben szólt arról, hogy a múzeumok szerencsések, mert a történeti tudat alakítói lehetnek, ezzel szemben a levéltárak viselik a felelősséget, hogy őrizzék a múlt megismerésének történeti forrásait. A témának egyik szegmense a levéltári anyag és a

történettudomány, a másik a levéltáros és a történettudomány, ezek elválaszthatatlanok egymástól. A levéltáros, mint az iratok kezelője kezdetben egyben történész is volt, mivel nyelvismerete, paleográfiai tudása számára elsődlegesen tette lehetővé a források megismerését. A Magyar Országos Levéltár (MOL) elődjéről szóló 1723-ban elfogadott országgyűlési törvénycikk is tartalmazza, hogy az ország közállapotait érintő köziratokat össze kell gyűjteni, ami egyben azt is jelenti, hogy a levéltárak alapítása teremtette meg a történettudomány művelésének alapjait. Ezt megerősítette a megyei közigazgatás szintjén a vármegyei levéltárak, később pedig a 19. században az országos levéltár létrejötte, amelyek az elmúlt évszázadokban keletkezett minden történeti forrásanyag átvételére és megőrzésére lettek hivatottak. Számos történész (többek között Ráth Károly, Fraknoi Vilmos, Pauler Gyula) részvételével dolgozták ki a levéltári anyag feldolgozásának alapelveit. A Magyar Történelmi Társulat és a Századok fontos szerepet játszott a vidéki vármegyei levéltárak, a család-levéltárak felkutatásában, bemutatásában. A 20. század első évtizedeiben az Országos Levéltár volt a magyar történettudomány egyik legerősebb intézményes bázisa. Ez a helyzet 1949 után változott, amikor létrejött az MTA Történettudományi Intézete és több új egyetemi tanszék alakult.

Az állami adminisztráció növekedése az utolsó fél évszázadban igen jelentősen felduzzasztotta az irattermelést. A levéltárosok mind nagyobb szerepet kaptak az iratkezelés felügyeletében és jelentősen befolyásolta a munkájukat, hogy lerövidült az iratanyag átvételének határideje. Ennek következményeként a levéltárakban őrzött iratok mennyisége megduplázódott, többszörösére nőtt a kutatók száma, egyre több segédletet kellett és kell készíteni a kutatás elősegítésére. Így a levéltáros munkája fokozottan hivatali munkává változott, történeti kutatást jobbra csak szabad idejében tud végezni. Munkája, a levéltári anyag mind alaposabb feldolgozása, hozzáférhetővé tétele ma is a történeti kutatómunka alapfeltétele. Természetesen csak azok számára, akiknek a levéltári anyag jelenti a történeti megismerés forrását.

Orosz István záró szavaiban megköszönte a jelenlévők részvételét, majd bezárta a közgyűlést.

A közgyűlés után megtartotta első ülését az új igazgatóválasztmány, amely köszönetet mondott a Századok szerkesztőbizottsága előző elnökének, Ormos Máriának és tagjainak a Századok szakmai színvonalának megőrzése és pénzügyi, szervezeti helyzete stabilizálásának érdekében végzett munkájukért és megválasztotta a Századok új szerkesztőbizottságát. A megválasztott tagok: Baráth Magdolna, Vojtech Dangl, Richard John Evans, Font Márta, Horn Ildikó, Izsák Lajos, Klaniczay Gábor, Orosz István, Pál Judit, Papp Klára, Pók Attila, Pritz Pál, Ress Imre, Romsics Ignác, Sajti Enikő, Szarka László, Szász Zoltán, Zsoldos Attila elnök, Veszprémy László

A jegyzőkönyvet készítette: Baranyainé Szabó Piroska

hitelesítette:

Szász Zoltán és Vonyó József

K.m.f.